

Werpt al uw
bekommernissen
op Hem **WULFERT**
FLOOR

De goede Herder en de gelukkige schapen

Oefening over Johannes 10:11a

Welgelukzalig is het volk, wiens God de Heere is (Ps. 33:12). Ja, met recht mag dat volk welgelukzalig genoemd worden. Al zijn ze arm, zwak en veracht op de wereld en al volgt menigmaal bij hen de ene tegenspoed op de andere, zodat ze steeds weer de traan in het oog moeten dragen, zowel door inwendige strijd als door uitwendige tegenspoed; en al moeten zij de weelde en grootheid missen die de rijken der aarde genieten; en al moeten zij nog met zondig gebrek worstelen, zolang zij hier zijn; en al verbergt de Heere nog telkens voor hen Zijn vriendelijk aangezicht; en al bezitten zij van de volmaakte gehoorzaamheid hier nog maar een klein beginsel; nochtans zijn zij welgelukzalig, want de Heere is hun Herder (Ps. 23:1). Hij heeft hen in Christus uitverkoren van eeuwigheid, vóór de grondlegging der wereld (Ef. 1:4). Hij heeft hen door Zijn almachtige arm en alvermogen getrokken uit de duisternis en tot Zijn wonderbaar licht gebracht (Col. 1:13). Hij heeft hen vrijwillig lief en draagt in liefde al hun gebrek, dat nog tot hun smart in hen overblijft (Hos. 14:5). Hij vergeeft hun dagelijks hun ongerechtigheden, om het volmaakte zoenoffer van de Heere Jezus. Hij leidt en troost en bewaart hen op al hun wegen. En éénmaal, aan het einde van hun moeilijke strijdweg, brengt Hij hen, met al hun gelukkige reisgenoten in de hemel, in dat ware vaderland der rust, binnen. Welnu, is dat volk dan niet welgelukzalig? Is het niet een dierbaar voorrecht de Heere tot zijn deel te hebben en aan Hem oprecht verbonden te zijn? Kan alle aardse heerlijkheid

tezamen daartegen wel in enige aanmerking komen? Kom, over de goedheid, macht en trouw des Heeren voor al Zijn arm en ellendig volk, hopen wij thans nader te handelen.

Ik ben de goede Herder

Joh. 10:11a

- A. *Eerst* zeg ik hier iets van de betekenis der tekstwoorden;
- B. *Ten tweede* letten wij nader op de zoete troost der waarheid, die ons hier voorkomt;
- C. En *ten derde* besluiten wij met enige toepassing.

Wat betreft ons eerste stuk: van de betekenis der woorden be hoeft maar weinig gezegd te worden. Alleen zeg ik met een paar woorden: Ten eerste, wie is de persoon, die zich hier bekendmaakt met het woordje *Ik*? Wat wil het ten tweede zeggen, dat Hij zich een *Herder* noemt? En ten derde, waarom is Hij zo bij uitstek een *goede Herder*?

Vooreerst dan, de persoon die zich hier door het woordje *Ik* bekendmaakt, is de Heere Jezus. Die *Ik*, welke Zich reeds in de Raad des Vredes van eeuwigheid heeft aangeboden, om in de tijd een Redder van verloren zondaars te zijn. Die *Ik*, Die reeds in het paradijs beloofd werd als het gezegende en zegenende zaad der vrouw. Die éénmaal komen zou om de Satan de kop te vertreden. Die *Ik*, Die de blijde verwachting was van de vrome aartsvaders en op Wiens nog aan te brengen gerechtigheid een Job en Jakob en al de anderen hun hoofd gerust durfden neer te leggen op het sterfbed. Die *Ik*, Die aan Abraham verscheen en Die Lot uit Sodoms brand verlost; Die met Jakob worstelde in de nacht; Die Gideon Zijn Naam, als Wonderlijk bekendmaakte; en Die op Horeb Zijn wetten gaf. Die *Ik*, Die de Zoon van God was en Die ook, in de volheid des tijds, de Zoon des mensen werd, en toen bleef, hetgeen Hij was en werd, hetgeen Hij niet was, na-

melijk: een arme mensenzoon, ons in alles gelijk, uitgenomen de zonde. De vriendelijke Jezus, die Vriend van tollenaars en zondaars, Die niemand ooit wegstuurde, die tot Hem kwam en Zijn hulp verlangde. Die zelfs een vrouw, in overspel gegrepen, niet veroordeelde, maar weg liet gaan met dat ernstige woord: '*Ga heen en zondig niet meer*'. Die in de dood in ging, om voor arme vloekelingen een eeuwig leven te verwerven. En Die nu nog ten goede van al de Zijnen aan Zijns Vaders rechterhand verheven is op Zijn Middelaarstroon, vanwaar Hij Kerk, wereld en hel regeert en een Voorbidder is voor allen die arm en ellendig zijn. Die *Ik* is het, Die zich hier bekendmaakt.

Ten tweede. Wat wil het zeggen, als Hij zich hier een *Herder* noemt? O, dat wil zeggen dat Hij geestelijk voor Zijn volk is, wat een herder in 't natuurlijke is voor de schapen. Jacob, Mozes en David waren herders vol zorg voor 't hun toevertrouwde vee. Herders die zich, als leidlieden van het vee, voegden naar de gang van het werk. Die 's nachts hun vee bewaakten en geen leeuw noch beer ontzagen. Nu, zo is ook Jezus geestelijk een Herder, Die een getelde kudde schapen heeft, welke Hij duur heeft gekocht en betaald en voor welke Hij eeuwig zorgen zal.

Ten derde. Waarom noemt Hij zich hier de *goede Herder*? Hij noemt Zich zo, in onderscheiding van de Farizeeën en Joodse wetgeleerden, die zich ook voor herders uitgaven, maar die slechte herders waren, slapende wachters en blinde leidlieden der blinden.

Maar Hij is ook de goede Herder in onderscheiding van alle ware, vrome herders onder Zijn knechten, die ook wel herders zijn, maar nochtans mensen die de schapen voor het verderf niet bewaren kunnen en die zelf over hun trouweloosheid dag bij dag te klagen hebben. Zij zijn de onderherders, maar Hij is de overste Herder. Zij zijn herders die slechts kunnen aanzien wat voor ogen is, maar Hij is een Herder Die de geesten weegt en de innerlijke gesteldheid van al Zijn schapen kent. Zij zijn

machtelozen, maar Hij is een almachtige Herder, tegen Wie geen wolf noch leeuw bestaan kan.

Jezus is dan de goede Herder. O, dierbare troost voor alle heilzoekende zielen. Er staat geschreven: 'Niemand is goed, dan één, namelijk God' (Matth. 19:17). Maar hier mogen wij ook zeggen: niemand is een goede Herder, dan Een, namelijk Jezus. Jezus is de goede Herder en zalig, die een schaap van Hem mag wezen, hetzij hij arm zij of rijk. Want Jezus geeft hun het eeuwige leven en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid (Joh. 10:28).

B. Wij gaan tot onze tweede hoofdzaak over, om nader te letten op de zoete troost der waarheid die ons hier voorkomt. Wij beschouwen dan Jezus nader als de goede Herder,

1. omdat Hij Zijn leven gaf voor Zijn schapen;
2. omdat Hij hen opzoekt in de woestijn der wereld;
3. omdat Hij hen van voedsel voorziet;
4. omdat Hij hun krankheid geneest;
5. omdat Hij ze almachtig bewaart en
6. omdat Hij ze allen in de stal brengt.

Vooreerst zei ik dat Jezus de goede Herder is, omdat Hij Zijn leven voor de schapen gegeven heeft. Van David lezen wij (1 Sam. 17:34 en 35), dat hij zijn leven waagde voor de schapen om die te redden uit de muil van een leeuw en een beer, die David bij de baard greep. En zo redde hij de schapen en verscheurde de leeuw en de beer. Maar, o zie: méér dan David is hier! Deze goede Herder heeft Zijn leven niet gewaagd, maar gegeven voor Zijn schapen om ze langs die weg te rukken uit de muil en klauw van de helse leeuw en beer. Hij heeft Zijn ziel gegeven tot een rantsoen voor velen (Matth. 20:28). Hij heeft Zijn gemeente verkregen door Zijn eigen bloed (Hand. 20:28). O! beschouw toch de goede Herder, Die vol bloed aan het kruis hing en daar de geest gaf en stierf voor Zijn schapen. Hij gaf Zijn ziel voor hun

zielen en Zijn leven om hen eeuwig in het leven te behouden. Wat dunkt u, mag zo'n Herder, Die toch Zijn ellendige schapen niet nodig had, maar Die uit enkel liefde gestorven is, mag Die niet zeggen: *'Ik ben de goede Herder'*?

Ten tweede. Jezus is de goede Herder, omdat Hij al die door Zijn dood vrijgekochte schapen opzoekt, als zij nog dwalen in de woestijn der wereld, 'Heilige Vader!' zei Jezus. 'Zij waren Uwe; maar Gij hebt Mij dezelve gegeven' (Joh. 17:6). Welnu, al die gegebenen des Vaders aan de Zoon zijn dwalende zondaren, gelijk al de anderen. Zij moeten bij Goddelijke ontdekking zeggen: Wij dwaalden allen als schapen, en wij keerden ons een iegelijk naar zijnen weg (Jes. 53:6). Geen eigenschappen van een schaap bezaten zij dan alleen deze, dat een schaap, gelijk ook zij, een dom en dwaalziek dier is. Zij dan, die nu kunnen zeggen: De Heere heeft ons gemaakt tot schapen Zijner weide (Ps. 100:3), zij dwaalden in hun treurig eertijds in de woestijn dezer wereld. En zij zouden nooit naar Jezus gezocht of gevraagd hebben, hetzij zij min of meer roekeloos of zedig waren, zij dienden toch de wereld of zochten hun heil in een hoogmoedige weg van wettige eigengerechtigheid en keerden de Heere hun verharde nek toe. Maar wat deed de goede Herder? Hij zegt immers: 'Het verlorene zal Ik zoeken' (Ezech. 34:16). Welnu, zo deed Hij ook. Hij zocht hen. Hij greep hen. Hij bekeerde hen. Hij redde hen uit de muil en klauw van de helse leeuw en wolf. Hij redde hen als een brandhout uit het vuur en deed hen met Hagar uitroepen: 'Gij, God des aanzien, heb ik hier ook gezien naar Dien, Die mij aanziet' (Gen. 16:13). En hóe deed de goede Herder dit? Wel, Hij bracht de middelen tot de zondaar of de zondaar tot de middelen. Hij arbeidde daarmee met Zijn goede Geest in het hart, zodat de zondaar gevoel en gezicht kreeg van zijn ellende en een arme bidder en zoeker werd van de algenoegzame God. Die zondaar leerde de keus te doen om aan de Heere hand en hart te geven, Hem eeuwig te dienen en Zijn volk en Woord lief te hebben. Och ja!

als de goede Herder zo Zijn verdwaalde schapen uit de woestijn der wereld zoekt, dan beginnen zij ook Hem te zoeken, als de enige grond, bron en oorzaak van zaligheid. Dan zijn zij zo welmenend en hartelijk en willen zo graag met de hand schrijven: 'Ik ben voor eeuwig des Heeren' (Jes. 44:5). Van de Israëlitische dienstknechten lezen wij dat, als zij genegen waren om gaarne voor altijd bij hun heer te blijven, dat zij dan aan de post der deur hun oor moesten laten doorboren. En dat was dan een teken dat zij zich voor eeuwig aan hun heer verbonden hadden (Exod. 21:6). Maar o! hoe gewillig is dan zulk een Israëliet om zijn oor aan de deurpost te brengen en zich (onvoorwaardelijk) voor eeuwig aan Jezus te verbinden. Nu dan, als Jezus zo veel goeds geeft aan een zondig Adamskind, is Hij dan niet een goede Herder?

Ten derde. Jezus is een goede Herder, omdat Hij al Zijn schapen, elk naar zijn behoeften, van voedsel voorziet. Zij allen hebben dagelijks nodig dat hun hart gesterkt wordt door genade (Hebr. 13:9). En nu, daar laat de goede Herder het ook niet aan ontbreken. 'Hij zal staan en weiden in de kracht des Heeren', zei Micha (hfdst. 5:3). Zijn Woord, gepaard met zielvoedende genade, is menigmaal de zoete spijs voor de schapen, waarvan zij met Hizkia zeggen: 'Bij deze dingen leeft men, en in alle deze is het leven mijns geestes' (Jes. 38:16). O! die schapen, zij zullen op de wegen weiden en op alle hoge plaatsen zal hun weide wezen (Jes. 49:9). Nu is het wel waar, dat sommige schapen van deze Herder wel eens voor een tijd op de hongerweide gebracht worden en wel eens klagen over geestelijke dorheid en magerheid. Maar dan wordt ook op 's Heeren tijd die belofte wel eens weer vervuld dat de Heere de vermoeide zielen dronken maakt en de hongerige zielen verzadigt (Jer. 31:25). In elk geval, Jezus zorgt dat Zijn schapen nimmer van honger omkomen, maar genoeg voedsel krijgen om de weg uit te lopen. En dat alles onverdiend, uit enkel genade! Wat zegt u, is Jezus dan niet een goede Herder?

Ten vierde. Jezus is een goede Herder, omdat Hij Zijn schapen

geneest, als zij verwond of ziek zijn. David roemde de goedheid des Heeren en zei: 'Loof den Heere, mijn ziel, die al uw krankheden geneest' (Ps. 103:3). Let wel, *al uw krankheden*. O, de krankheden en wonden van des Heeren volk zijn zo menigvuldig. Menigmaal lopen zij zo voorbarig zelf in de strijd en worden door eigen schuld gewond en moeten dan alweer met David bidden: 'O Heere, genees mijn ziel; want ik heb tegen U gezondigd' (Ps. 41:5). Maar ook op deze bede geneest de Herder Zijn schapen en geeft weer vreugde en blijdschap aan 't gemoed Zijner gunstgenoten. En is Hij dan niet een goede Herder?

Ten vijfde. Jezus is een goede Herder voor al Zijn schapen, omdat Hij ze almachtig bewaart. O, meen niet dat ze anders in de hemel zouden komen. Want zij zijn met recht *ellendige schapen*, zoals zij genoemd worden (Zach. 11:7). Ellendige schapen, die van nature het om- en afzwerven liefhebben. Die met hun wol zo menigmaal aan de wereld kleven en zo weinig achting en liefde voor hun Herder hebben. Die de zaden van alle boosheid nog zo in hun hart omdragen en die nog zo bloot staan voor het vallen in allerlei zonde. Ja, mag en moet ik niet zeggen dat zij, door inwonende zonde, geheel zouden afvallen, als zij niet door een Hand van Boven ondersteund werden? Hier komt dan nog bij dat de helse wolf, met al zijn list en geweld, deze schapen van Jezus dagelijks omringt en aanvalt, en dat de wereld mede een van hun doods vijanden uitmaakt. En dan bevindt zich het schaap van Jezus menigmaal zo zwak en zo ellendig, dat het in deze strijd, tegen drie zulke sterke doods vijanden, geen wapen vindt om de strijd af te keren. Ja, het schaap is allermeeft een ellendig schaap, als het geen tegenweer kan doen met het gebed, en wel eens zo biddeloos en krachteloos en gevoelloos bij de pakken neerzakt en dan wel eens vreest van nog weer geheel af te vallen en erger te worden dan ooit tevoren. De Bijbel is hem dan in zulke tijden van ellende wel eens als de tuin van een vreemde heer, zegt een oud schrijver, 'waarin hij edele vruchten van be-

loften ziet, maar hij kan ze niet als zijn eigendom beschouwen'. Zijn gebed wil niet omhoog, maar daalt weer omlaag als rook bij mistig weer. Ook geschiedt dit niet weinig met zwaarmoedigheid en tegenzin, zodat hij naar zijn bidvertrek gesleept wordt als een slaaf en weer wegsliuip als een dief. Intussen woelen de zonden, tot zijn leedwezen, niet weinig in zijn hart, en hij gevoelt zich rondom in een verwarde en jammerlijke toestand. Ja, hij staat, in zichzelf aangemerkt, op het punt van wanhoop, op de rand van afval, maar Jezus versterkt Zijn erfenis, als zij mat geworden is (Ps. 68:10). Niemand zal Zijn schapen uit Zijn hand rukken (Joh. 10:28). Hij bewaart hen allen tezamen, dat zij niet weer van Hem afvallen en verloren gaan. Hij blaast het kleine vonkje leven door Zijn Geest weer aan en zorgt dat zij allen tezamen volstandig zullen blijven tot het einde toe. Ja, Jezus is een trouwe Herder, een Bewaarder Israëls, Die nooit sluimert noch slaapt, maar al Zijn volk almachtig bewaart.

Ten zesde. Jezus is een goede Herder, omdat Hij al Zijn schapen éénmaal zal inbrengen in de hemelse stal. Hier zoekt Hij hen op. Hier leert, leidt en troost Hij hen. Hier verdraagt Hij lankmoedig al hun gebreken. Hier heeft Hij ze lief tot het einde toe. En éénmaal, als zij hier de Raad Gods hebben uitgediend, dan brengt Hij hen allen tezamen in de hemelse stal. O, zalige vergadering! Dáár zullen alle vrienden binnen en alle vijanden eeuwig buiten zijn. Dáár zullen zij niet meer treuren noch hongeren, noch dorsten, noch zondigen, maar eeuwig God kennen, dienen en genieten op de volmaaktste wijze. Dáár zal de wolf niet meer woelen en geen zonde noch droefheid gekend worden. Dáár zal het rust en vreugde zijn zonder einde. En dit zal niet alleen het voorrecht zijn van de voornaamsten onder Jezus' schapen, maar ook van de allerkleinsten, allerzwaksten en ellendigsten. Geen klauw zal er achterblijven, maar allen tezamen zullen zij ingaan in de rust die er overblijft voor het volk van God (Hebr. 4:9).

Oefenaar en redenaar Wulfert Floor heeft in zijn dagelijks leven over tal van akkers gelopen om te zaaien en te oogsten. Hij begeerde in zijn oefeningen te doen wat hij als zaaier deed op het land: het Woord van God in alle eenvoud uitstrooien. Zo ook in de oefeningen in dit boek.

Aan de hand van diepgaande, bijbelse meditatie legt hij uit hoe de Goede Herder, vanuit Zijn goedheid voor Zijn volk, de ziel verkwikt van allen die tot Hem roepen. Deze praktische oefeningen zijn een rijke bron voor iedereen die zich, persoonlijk of samen, weer wil richten op God.

WULFERT FLOOR (1818-1876) was landbouwer te Driebergen. Naast het boerenbedrijf hield hij aan zijn huis, maar ook op vele andere plaatsen, zogenaamde oefeningen, wat zeggen wil dat hij preekte zonder dat hij predikant was. De oefeningen van Wulfert Floor zijn al veel lezers tot zegening geweest.

De Groot Goudriaan

ISBN 978 90 435 4535 8 | NUR 707

www.kokboekencentrum.nl